

**ІННОВАЦІЇ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ:
УКРАЇНСЬКИЙ ТА СВІТОВИЙ КОНТЕКСТ**

**МАТЕРІАЛИ
II Міжнародної науково-практичної конференції**

Частина I

Умань 2019

Редакційна колегія:**Безлюдний Олександр Іванович**

Ректор Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, доктор педагогічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України

Козляда Наталія Миколаївна

Проректор з інноваційних досліджень та європейської інтеграції Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, доктор педагогічних наук, професор

Бріг Надія Михайлівна

Директор Регіонального центру навчання іноземних мов Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, кандидат педагогічних наук, професор кафедри англійської мови та методики її навчання, Заслужений працівник освіти України

Постоленко Ірина Серпівна

Декан факультету іноземної філології, кандидат педагогічних наук, доцент

Заболотна Оксана Адольфівна

Завідувач лабораторії педагогічної компаративістики Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, доктор педагогічних наук, професор

Відповідальна за випуск:**Загоруйко Людмила Олександрівна**

кандидат педагогічних наук, доцент

Автор несеуть відповідальність за наукову вірогідність і коректність вміщених у збірнику матеріалів

Інновації в сучасній освіті: український та світовий контекст : матеріали міжн. науково-практ. конф., 18-19 квітня 2019 р. м. Умань. – Умань : «Візаві», 2019 – Ч. 1. – 140 с.

Матеріали збірника присвячено висвітленню проблем, які обговорювалися на II міжнародній науково-практичній конференції «Інновації в сучасній освіті: український та світовий контекст», зокрема: інновації в сучасній середній освіті; інновації у вищій школі; іноземні мови в контексті глобалізації та модернізації сучасного світу тощо.

Видання призначене для науковців, аспірантів, викладачів, студентів та всіх, хто цікавиться здобутками у галузі освіти.

ЗМІСТ

Передмова.....	6	
Галина Авічнінківа	ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	7
Ірина Аніщенко	ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ КОМУНІКАТИВНИХ ЗАВДАНЬ ЯК ЗАСОБУ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАНЯТЬ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	9
Анастасія Башинська, Людмила Мошківська	LINGUISTIC REALIZATION OF NEGATIVE INFORMATION IN MEDIA TEXTS	13
Олена Вєзв	TEACHING FUTURE ENGLISH LANGUAGE TEACHERS TO PLAN THEIR TEACHING	16
Віта Безлюдна	ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ ДЛЯ РОЗВИТКУ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ	20
Роман Безлюдний	ІННОВАЦІЙНІ ПРАКТИКИ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗВО	22
Олександр Безлюдний	ІННОВАЦІЙНИЙ ХАРАКТЕР ЗАСТОСУВАННЯ ЦИКЛУ «СПОСТЕРЕЖЕННЯ – ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК» У СУЧАСНОМУ КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	24
Анна Безрукова, Альона Солодчук	СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА ПІДТРИМКИ БАТЬКІВ У США	26
Петро Венескул, Віталій Деркач	ІННОВАЦІЙНІСТЬ ТА УНІВЕРСАЛЬНОСТІ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА В НАВЧАННІ	28
Ольга Викова	СИМВОЛІЗАЦІЯ ЛЮБОВНОЇ ЛІРИКИ В ПСЕННИХ ТЕКСТАХ «ВІЛІЗ»	30
Юлія Біленька	ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ПОКОЛІННЯ Z ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗАДАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	34
Група Вієтська	MOTIVATION IN FOREIGN LANGUAGE LEARNING	36
Київ Бойко	ОСНОВНА МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДІ ПІКЛЬБНОГО ВІКУ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ	39
Глона Бойчєвська	СОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ РІЗНИМ РІВНЕМ ПІДГОТОВКИ	42
Галина Бондар	ПРИНЦИПИ І ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	44

інтерактивного відео та аудіо супроводу при навчанні усному мовленню [2: 33–34].

Актуальним залишається змішане навчання. Оскільки вчителі поєднують цифрові медіа ресурси з більш традиційними формами навчання, то джерела й матеріали курсів (дисциплін) відоображаються на цьому. Європейські та американські педагоги пропонують поєднувати заняття учитель–учень з он–лайн заняттями. Деякі вчителі пропонують підсилювати та закріплювати щоденні матеріали практичними он–лайн віправами та завданнями.

При опануванні іноземною мовою, німецькою зокрема, у студентів виникає ряд проблем, однією з яких виявляється низька мотивація до вивчення мови. В таких випадках саме інтерактивні технології виявляються цінними для застосування, тому що вони створюють такі умови, коли учень відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність.

Інтерактивне навчання закрючає в собі деякі методи співпраці у навчальному процесі. Успішне виконання завдання поставленого для всієї групи, повністю залежить від успішного виконання цього завдання персонально кожним студентом, відповідальність кожного за виконання свого завдання. Ефективна співпраця та комунікація виступають базовими компонентами такого навчання, яке ставить першочередною метою спільного розв'язання проблем, набуття навичок монотічного мовлення, відповідальність, критичного мислення та досягнення вагомих результатів. Фактично, застосування інтерактивних технологій активує процес навчання [3: 58].

Також у наш час не можливо уявити навчання за допомогою додатків на смартфоні. Он–лайн ресурси є більш доступними з мобільним додатком або версією, яка підтримується на смартфоні. Wordable (Playable Ltd. with Cambridge University Press), наприклад, перетворює вивчення лексик на веселу гру з елементами змагань та яку можна пограти з друзями. Вона передбачає відтерміноване повторення та динамічне вивчення для найкращого запам'ятовування лексик.

Додаток Essential English (Oxford University Press) використовує мобільні технології для забезпечення вільного доступу вчителів та учнів, включаючи флеш картки, книги з сталими виразами, планами уроків та видами діяльності. Водночас ресурси Tі Pro English Website and Mobile Apps допомагають учням тренувати навички аудіювання за допомогою безкоштовних, високоякісних записів, які поділяються на рівні та супроводжуються завданнями [4].

Навчання у вигляді гри (Gamіfіcatіon) залишається ефективним та навіть набуває ще більшого поширення. Звертаючись до любителів футболу, додаток LeagueMatch (VE Vision Education SmhN) пропонує використовувати тренінгові сесії, дружні матчі, ігри літа та кубку для того, щоб вивчення лексики перетворилося на розвагу для юних учнів. В той час як Get Set, Go! Phonics (Oxford University Press) базується на

ігришках, пісеньках та іграх для знайомства з літерами та звуками в дошкільний період.

Комбіноване навчання базується на ідеї, що навчання – не лише запам'ятовування. Воно передбачає інтелектуальну та фізичну дію, співпрацю, обговорення та дослідження. Учнів варто залучити емоційно, розумово, фізично та соціально. Тому курси, такі як Dooodle Town (Masіllіan Edіcatіon) використовують візуальні, аудіо та дотикові види діяльності для стимулювання й натхнення учнів до навчання. Вони малюють, створюють та цікавляться. Також поширення набувають мовні курси, які розвивають соціально-емоційні та когнітивні навички, передбачають участь в пригодах дітей, які потрапляють в багатокультурне середовище тощо [4].

Таким чином, можна зробити висновок, що ефективність інноваційних підходів до викладання іноземних мов у школі залежатиме від бажання і здатності вчителів скористатися позитивним досвідом вітчизняних і іноземних учених і практиків щодо творчого підходу у навчанні, розуміння необхідності відмовитися від застарілих методів. Інноваційні методи навчання іноземних мов, які ґрунтуються на творчому підході, допомагають повністю розкрити потенціал студентів і сприяють розвитку та самовдосконаленню навчально-комунікативного процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Крючков Г. Волонкерский процесс – як гармонізація Європейської системи освіти. *Педагогічна преса*, 2004.
2. Клецова Н. Методико-дидактические принципы создания и использования мультимедийных учебных презентаций в обучении иностранному языку. *Курск*, 2003.
3. Пометун О., Пирожченко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. К., 2002.
4. Ten trends and innovations in English language teaching for 2018. URL: <https://www.britishcouncil.org/voices-magazine/ten-trends-innovations-english-language-teaching-2018> (Last accessed: 13.03.2019).

Ірина Аніщенко,

*викладач,
Хмельницька державно-педагогічна академія
(м. Хмельницький, Україна)*

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ КОМУНІКАТИВНИХ ЗАВДАНЬ ЯК ЗАСОБУ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАНЯТЬ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Реформування освітньої галузі на всіх етапах процесу навчання, що
визначається законом "Про освіту" та концепцією "Нова Українська

УДІ школа", потребує від викладачів вищих педагогічних навчальних закладів пошуку відповідних форм та методів викладання, наближення змісту навчання до практичної діяльності майбутнього фахівця. Організація навчання іноземній мові у вузі передбачає врахування потреб, інтересів та особистісних характеристик кожного студента. При цьому відбувається розвиток самостійності, творчої активності та особистої відповідальності за результати свого навчання. У зв'язку з цим актуальним стає питання навчання іноземної мови за допомогою комунікативного методу, посилення комунікативної спрямованості навчального процесу, його наближення до реального процесу спілкування.

Розглядаючи засоби підвищення ефективності іншомовної підготовки у вищому навчальному закладі, ми надаємо перевагу використанню методу комунікативних завдань на заняттях з іноземної мови. Історія впровадження методу комунікативних завдань сходить до 1980-х років. З цього часу він став дуже популярним. Його дослідженню велику увагу приділяли Р. Елліс (R. Ellis), Д. Нунан (D. Nunan), П. Скехен (P. Skehan), Д. Уїлліс (D. Willis), Дж. Уїлліс (J. Willis).

Девід Нунан визначив педагогічне завдання як фрагмент роботи в класі, який залучає учнів до засвоєння, управління, створення висловлювань або взаємодію мовою, в той час як їх увагу зосереджено на мобілізації граматичних знань. Для того, щоб висловити суть, і в якому наміром є донести зміст, а не маніпулювати формою. Завдання повинне також мати відчуття завершеності, виступати в якості комунікативного акту з початком, серединою і закінченням [1:21].

Комунікативне завдання розглядається нами як мета, поставлена в певних умовах спілкування, з яких зрозуміло, хто, що, кому, за яких обставин і навіщо говорити. Комунікативні завдання допомагають вивести студентів за межі навчальної діяльності завдяки певній ситуації та ролі, що керують їх мовною поведінкою. Суть методу комунікативних завдань – це зосередження на виконанні завдання, а не на вивченні та відпрацьованні драматички або лексика. Звісно, це не означає нехтування правильністю мовного матеріалу і відсутність допомоги зі сторони викладача, але тут робота з мовним матеріалом лише супроводжує виконання завдання. Тому завдання, у яких студенти отримують список слів чи структур, які необхідно вжити, чи діалог, у якому вони лише трають свою роль, не є автентичними з точки зору методу комунікативних завдань. Наприклад, традиційна рольова гра, яка найчастіше планується у вигляді діалогу, не є комунікативним завданням, якщо не має своєї результатної досягнення певної домовленості чи рішення конкретного завдання. Проте рольова гра, у якій потрібно знайти правильне рішення проблеми чи діяти згоди з певних питань, можна вважати справжнім комунікативним завданням. Тобто мова стає інструментом комунікації, наділеним на те, щоб допомогти майбутнім фахівцям успішно виконати поставлене завдання.

Дейв і Джейн Вілліс виділяють наступні критерії ефективного комунікативного завдання: завдання має викликати інтерес у студентів і мати відношення до реальної комунікації; основний фокус на значенні; завдання має конкретну ціль та чітко визначений результат; особлива увага до кінцевого продукту, за яким і вимірюється успіх виконання завдання [2:12].

Навчальні цілі і результати будуть значною мірою залежати від складності поставленого завдання. Змінюючи складність поставленого завдання, викладачі можуть використовувати їх для зміцнення труп. Дейв і Джейн Вілліс виділяють шість типів завдань і розташовують їх в наступній послідовності: 1. Складання переліку/списку: мозковий штурм та/або зняходження фактів. 2. Упорядкування і сортування: визначення послідовності, ранжування, класифікація. 3. Підбір відповідності. 4. Порівняння: знайти подібності або відмінності. 5. Вирішення проблеми: логічні головоломки, проблеми реального життя, тематичні дослідження, неповні тексти. 6. Обмін особистим досвідом: розповіді історій, анекдотів, спогадів, думок, реакцій [2:32].

При виконанні цих завдань задіяні різноманітні знання та вміння студентів та забезпечена участь різних розумових процесів (вибір, класифікація, порівняння, упорядкування, оцінка). Створення і формування комунікативних завдань вимагає великої винахідливості. Важливо будувати їх на захоплюючому матеріалі реальної дійсності, мобілізуючи фантазію студентів. У викладача повинен накопичуватися "банк фактів", свого роду колекція дивовижних випадків, які можуть бути перетворені в такі завдання, що підвищують тонує спілкування, стимулюючи мовотворчість. А оцінювати виконання завдання повинні самі студенти. Адже тут головне – оцінювати виконання комунікативного завдання, а не правильність використання мовленнєвого матеріалу. І таке зміщення акцентів знімає певні психологічні труднощі студентів, яких завжди стримує підсвідомий страх зробити помилку у мовленні.

Будь-яке комунікативне завдання засноване на наявності «лакуни», яку необхідно заповнити. Перший вид «лакуни» – пропуск інформації (information gap): в одного студента є інформація, якої не має в іншого й її необхідно відновити. Другий вид «лакуни» – пропуск аргументу (reasoning gap): у студентів є різні докази, які необхідно зібрати разом і співставити. Ще один – «лакуна» думки (belief gap): у студентів є різні переконання, а потрібно виробити єдину думку [3].

Сьогодні отримує все більшої популярності тристадова форма виконання комунікативно-орієнтованих завдань. Будь-яке завдання виконується в три етапи: підготовчий (Pre-task); виконавчий (Task Cycle); підсумковий (Language Focus) [2:15]. Перший етап включає виконання вправ, що дозволяють повторити потенційно важливий лексико-граматичний матеріал або знайомство з новим матеріалом. Але на наступних етапах його використання не регламентується. Також

УДІ
1-66
Ре:
Бес:
Іва
Ко:
Ми
Вр
На

важливо викликати інтерес студентів і бажання до подальшої роботи. Методисти використовують термін «spark» (іскра), щоб передати характер першого етапу. Виконавчий етап включає основне завдання (Target Task), планування (Planning) та повідомлення (Report). Студенти виконують завдання, працюючи в парах або малих групах. Викладач на цьому етапі виконує роль спостерігача та помічника. На підсумковому етапі викладач звертає увагу на мовні явища, в тому числі на ті, використанні яких було спонтанно ініційовано студентами при виконанні завдання, але якими вони не досить володіють. Також на цьому етапі відбувається рефлексія. Викладач разом зі студентами аналізують виконання завдання і обмінюються враженнями. При цьому необхідно створити позитивні умови для активної та вільної участі студента у мовній діяльності. Отже, ми отримємо таке: максимальна наближеність до реального процесу вивчення мови;

- реальні, а не змодельовані ситуації спілкування;
- кожний учасник групового спілкування залучається у фокусі уваги інших;
- учасники спілкування відчувають себе у безпеці від критики, переслідування за помилки та покарання у вигляді негативної оцінки;
- можливість учасників спілкування самостійно обирати і використовувати лексико-граматичний матеріал, не обмежуючись темою, що вивчається;
- можливість взаємоперевірки та самооцінки;

Використання методу комунікативних завдань дає можливість стимулювати пасивний словниковий запас, говорити іноземною мовою без страху бути виправленим, активно контролювати своє навчання, обговорювати іноземною мовою теми, взяті з реальної комунікації, в тому числі і фахові. Саме тому метод комунікативних завдань є ефективним засобом розвитку усього мовлення і мотивованої впевненості. Перевагою методу комунікативних завдань також є те, що студенти можуть застосовувати фактичні знання з різних галузей в іншомовному мовленні, що є особливо цінним при вивченні іноземної мови професійного спрямування.

Щодо недоліків методу комунікативних завдань, то він не підходить тоді, коли викладачі мають мало часу для викладання мови згідно з навчальним планом. В такому випадку, доцільно використовувати комбінацію даного методу з іншими інноваційними та традиційними підходами до вивчення мови.

Слід зазначити, що метод комунікативних завдань є засобом підвищення ефективності навчальних занять з іноземної мови у вищому навчальному закладі, оскільки є орієнтованим на студентів, що дає їм більше свободи у виборі мовних ресурсів і засобів, в аналізі їх потреб і здібностей, а також стимулює студентів до вияву мовної активності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Мильруд Р.П. Современные концептуальные принципы коммуникативного обучения иностранному языку. Иностранные языки в школе. 2000. № 5. С. 17–22.
2. Nunan D. *Task-Based Language Teaching*. Cambridge, 2004. 40 p.
3. Willis D., Willis J. *Doing Task-Based Teaching*. Oxford, 2007. 52 p.
4. Bowen J. *What is TBL? Teaching approaches: task-based learning*. URL: <http://www.onestoreenglish.com> (дата звернення: 24.10.2018).

Анастасія Башинська,
студентка,

Національний транспортний університет
(м. Київ, Україна)

Людімила Мошківська,
співпрацьовниця викладач,
Національний транспортний університет
(м. Київ, Україна)

LINGUISTIC REALIZATION OF NEGATIVE INFORMATION IN MEDIA TEXTS

Textual activity as a major component of journalistic practice and mass media sources is the sphere of media texts functioning. The concept "media text" is widely spread in theory and practice of journalism. It originated in the 1990-s from English scientific fiction. Numerous researches on media text structure, its lexico-semantic and grammatical peculiarities have been done by many scholars: V. Deik, M. Montgomeri, A. Bell, R. Fowler. Some prominent Ukrainian explorers also contributed to the theoretical fundamentals of the Ukrainian media text; among them are: T. Kovalewska, N. Shymarova, D. Detlach, S. Chemerkip, D. Vahamukh and others.

The research topicality is grounded by qualitatively new stage of social development that underlies the highly developed epoch of information society with an ever-increasing number of information channels, media markets development, computer technologies advancement, cultural codes change that allow to create media texts on a completely new basis. Media texts are regarded as a specific result of media production where the media product is a message that contains information expounded in the media genre (newspaper article, internet text, TV program, video, advertisement, film, interview and so on). So, the media text is the foundation on which reality is constructed and represented in mass media sources. The peculiarities of media text background is a corporate character of production, ideological plurality, dynamic nature, multi-dimensional space, inclusion in the hypertext flow. [2: 36].

It's to be noted that the media language is used to create media texts.